

Forfatter: Worm, Jacob

Titel: NOGLE CARDINALERS FORSLAG

Citation: Worm, Jacob: "NOGLE CARDINALERS FORSLAG", i Worm, Jacob: . - [1968], udg. af ERIK SØNDERHOLM , [1968]-1994, s. 9. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-worm01val-shoot-workid56790/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: . - [1968]

101 NOGLE CARDINALERS FORSLAG

som udj Pafvelig Croning, er blefven opslagen paa *St. Peders Kircke-dør* til Rom,
 hvor udj anholdiss om *reformadts*,
 udj [den] afdøde Pafviss *interdict*,
 og formodiss nye *indulgentz*,
 med frie *commission*, paa
 [Hual]-fische-dræt, *in mari insveto inter Herculeas columnas*.

- 102 1 *Den lille Rubberts Fische-bad,*
 Var slæbet oppaa landet,
 3 Hand ick meere plasked gad,
 Og ride rundt paa vandet,
 Hand tenckte; slaar du giechen lass,
 6 Som du est vant at giøre,
 Strand-Ørnen bliver dig saa bøss,
 Som hand har vært dig føre,
 9 Dig hvister ind i bagger-stafn,
 J kølle-gangen spreller,
 Bespruder dig dit kiære Nafn,
 12 Dit Rychte ilde skreller,
 Du maat nu elske læc og lye,
 Aid leeg og lyst fornecgte,
 15 Du tør [ræt] aldrig meere knyc,
 Og pudtzerie forfecgte,
 Men som mand veed, at gammel kat,
 18 Ey lettelig vil kure,
 Mand flygtig Fugl faar neppe fat,
 At trylle udj Bure,
 21 Afrettede *Marcolft* pudtz
 Der hand saa *Muusen* løbe,

- Slap lyset, løb mod Muusen budtz
 24 Og vilde heller kiøbe
 Med Egen vane og *Natur*,
 End med sin Mesterss afve,
 103 27 *Ham kunde ingen Konst og Cnur*
 Forskrecke fra at trafve,
 Saa Rubbert kand for ingen tvang,
 30 Sig holde udj schindet,
 Hand seyler jo paa giecke-fang,
 Af Venner der til mindet,
 33 Een Floede seyler fort forbie,
 Saa strand og strømme skummer,
 Paa kiøb-Mand-skab og *Confardie*,
 36 At hente Smiile-Gummer,
 Om Reederne er ey mit sind
 Vitløffig her at skrifve,
 39 Jeg sticher jo miin pipe ind
 At de mig gunstig blifve,
 At ieg af dem kand hå medhold,
 42 Een fattig peldtz at drille,
 Hand himmel-spret og [kasse]-bold
 Schal icke med mig spille,
 45 Paa kiøbmandss-Floedden *Principal*
 Er *Kingo* nyelig blefven,
 Og paa *Confoyen* Admiral
 48 Saa kycker og saa trefven,
 Den [ruschen-snuschen smule]-koch
 Hand hår aldt høyden borte,
 51 Harå fattis kun een Gaase-soch,
 Til foering under schiorte,
 104 *Hand har nu oppenaet sit Maal*
 54 Til punct og saa til pricke,
 Kun Gaasse-Ister til hanss kaal,
 Harå feyl, og meere icke,

- 57 Hand raaber: Hej og Holla hvip,
Hidtz op, [hal] ind [vor] Frue,
Med gienschald svar [min] Dulle-pip,
60 Af Mund, som dessmer-Sckrue,
Miin Dessmer-knap! miin Sucker-Bold!
Miin dyre Runde Pelle!
63 Mit Røge-Pulver mod en Trold!
Miin Pomerantz-Sckrelle!
Miin Balsom-Buddich! miin Soudt lit!
66 Miin lyst for alle Fuule!
Pip, pip, miin Stillidtz! miin Mussvit!
Miin lecher lillde Snuule!
69 Hvor tindrer nu hanss øyen-steen,
J brystet hietet kildrer,
Saa glat, som glass hanss Pande-Been
72 Er, og hanss [ansigt] Mildrer,
For kort tiid j hanss Pande gich,
Vel femten Wiborg-Weye,
75 Nu seer mand ey den mindste Slich,
Af Rynche-skind om [keye],
Mand hørte for hanss kluch j kluch,
78 Og Wee og Woch af Munden,
Nu hanc-Gacl, og høye puch
Med Nich og buch hår Vunden,
105 81 *Saa sidt Ham hengde for hans Fleb,*
Som Drip i Lage-posse,
Nu qvidder Hand med knobber-Neb,
84 Gir qvech, som Frøe j Mosse,
Som Hand bag af een Wogn var taft,
Saa blye var Hand j Sommer,
87 Nu hår hand sat siin Mund paa skaft,
Som før var giemt i Lommer,
Hanss Snach Haft før ey meere flød,
90 End sidste Taar paa Felling,

- Nu gieriss den, som j fuld sød,
 Opløber heede velling
 93 Saa død og dofven var hand før,
 Som Natte-standen Berme,
 Nu pipper lifvet udaf dør,
 96 Og schalchen af hanss Erme,
 Hr. *Kingos* glæde lyst og Trøst,
 Paa det vil ieg ey tvinnæ,
 99 Jeg gierne seer, at paa hanss høst,
 Den blide Soel vil Sckinne,
 Om Hand paa *Sophies* Schibcrom,
 102 Siin kaass kand vel berede,
 Og flagge-Schibet Rundten om,
 Som *Admiral* beklæde,
 105 Krud-Kammeret, om hand faar lov,
 Og troiss til at bestyre,
 Om hand med heel og half *Cartas*
 108 Kand flinch og lystig fyre,
 106 *Om det og eengang slumper til*
 At hand, som gamle *Giede*,
 111 Een graf til *Sophie* grafve vil,
 Og sofve-seng berede,
 [At] hand, som *Hollandsch Admiral*,
 114 Kand da paa nye bespringe
 Et andet Schib? og som een Kål,
 Siin Fane atter svinge?
 117 Aldt dette gjør mig ingen harm,
 Vil lycken *Kingo* favne,
 Og venlig bærc hañ i arm,
 120 Gid hand maa made Ravne!
 Og blifve *Kragers* Speege-Mad!
 Om hand, som ieg, mon hede,
 123 Der ey ved *Kingos* lych' er glad,
 Der ved hanss gaffn [bær leede],

- Men, gode *Frater Kingo* hør,
 126 Hvor gaar det dog til haande,
 At Lyckenss venlig vind og bør,
 Går jer slig vind og aande,
 129 J straxen blæss saa strengt et væer,
 Paa lille stackelss *Rubbert*,
 At hand sit seyl maa stryge noer,
 132 Som half-fortabte Slubbett.
 107 *Stryg seil Kong Lauring Hatten af*,
 [Om du forbie vil seyle;
 135 Thi du faaer ellers Viss'lig Straf,
 Dend vil dig ikke feyle].
 Heil sagt Sudost! hår Kuidet Koe
 138 Faact Hoeren, vil hun stange
 Trær *Gibbert* nu paa afsat skoc?
 Schal *Rubbert* Barfoed gange?
 141 Om J jær Mad faar puddret alt,
 med Neglicher og Peber?
 Da under mig det bare Salt,
 144 At jeg faar ey een *Feber*,
 Faar J recdt op Jær Silcke-seng
 Med Lilier og [Roscr],
 147 Og schal ieg ligge arme dreng,
 J Møding-Poel og Mosse?
 For *Charites* Jær favner tet,
 150 Mon Klappe jær og Kysse,
 Schal derfor Wetter nibe vredt,
 Og Pusslinger mig kryste
 153 Med ære, det er cengang sant,
 J bær nu jær Bouette,
 Schal stachlen da siin hat tif pant,
 156 J Rendesteenen sette?
 Sagt tør him fine beffels [Hatt],
 Paa vadmæss-hetten prache,

- 159 Om kolde vaade vinter Nat,
Da hvinter hun om Nache,
108 *Lad stiche op sit Merse-seyl,*
162 Hiin prechtige *Confoyer,*
Det schader iche ved en Neyl,
Det liden smidig Boyer,
165 Hand schar sig giennem Wand med hast
For seyl som Wugge-lagen,
Den stund at Hiin af Tunge Last,
168 Ter sinchiss flux tilbage,
Fortof, lad *Rubbert* seyle med,
Og seyl j Raas ophidze,
171 Samt følge *Kingo* frem af sted,
Og hielpe hañ at Spidtzte,
Et lidet læt Dynch-erche Schif,
174 Hår tit vært med at jage,
Og teed sig baade Rasch og stuf,
Naar store spansche Krage,
177 Som fecde Gaassen [valtret] frem,
Og Hollandsch Scheiter icke
Oplange Kunde, Mimring dem,
180 Da hafver bragt j stricke,
Vel an! Hr. *Kingo* hidtzer seyl,
Bedr' *Rubbert* icke stryge,
183 Naar Een og anden Wen slaar feyl,
Maa j paa hannem bygge
Johannes in eodem hand
186 Hår jo ret altid veret,
109 *Hans Sind og Mamma-hucken* hand,
J aldrig faa omkieret,
189 Lad hañ da med paa *Confardie*
Med Venne-Floden seyle,
Og slentre med j *mascapie,*
192 Naar *Kingo* ret vil beyle,

- Saa hidtzer seyl Hr. *Kingo* frisch,
 Lår ud paa dybet schride,
 195 J Rammer vel dend Kiere fisch,
 Der paa jér Krog vil bide,
 Een trolle-Hval paa Læster Fit,
 198 Om den siin Kløffig hale,
 Vil byde freth og spille lit,
 Hvad var Mand vel for Kåle,
 201 Om Mand da Liinen slap og løb,
 Og Fischen ey harponet,
 Sig sparde for det Fitte-Kiøb,
 204 Sig for slig Marchet skonet,
 Hvo redder er, det sielden skeer,
 At hand beligger [Frøer],
 207 Hvo hiertet under Beltet bæer,
 Hañ tien best Ascke-Grue,
 At sidde j og [skulte] sig,
 210 Og driche Røg for [snive],
 Begravte Røg j flasche-flig,
 Og gnafve Røst af Knifve,
 110 213 *Men j Hr. Kingo, j vist maa*
 Hå mod j bryst og bringe
 Et pust J maa jo tøre staa,
 216 Ej red fra skandtzen springe,
 J for vel fuld een Jster-sech
 Maa ickc blifve Kiøsen;
 219 Den fisch, der hår paa siiden spech,
 Nu j et Wenne-Løsen,
 Og Nich fra lille *Rubbert* hår,
 222 Da setter an paa lofve,
 Jér byttet vel til haande gaar,
 Vil J jér ellerss vofve,
 225 Saa hår J knap jér Kram bestilt,
 De smøret fitte-Krummer,

- Af dem J faar jér lading fyldt,
 228 Jér last af smiile-gummer,
 Det er det bedste Kiøbmand-schaf,
 J Kand jér foretage,
 231 Thj der gaar ingen Ziisc af
 For *Wisiterers* klage,
 For Told-Betienters ofverløb,
 234 J bær da ingen fare,
 Og Kand saa [gi diss] bedre kiøb
 Paa lystig smiile-varc,
 237 Hår J til viss' ey Rade Wind,
 Men *contra*-blæst befunden,
 J tør dog lence Maalet ind,
 240 Naar J hår lence Runden,
 ¶ *Søen dreyet om og om*
 Wært half-vcyss ildc fattet,
 243 Er end i-kneppet laass for bom,
 J gaar dog ind i Gattet,
 Laverer, legger fra og til,
 246 Og prøfver kun Jér Beste,
 J hår j Haanden Wundet Spil,
 Ret paa det allerneste,
 249 Hår end Hans Hellighed af Rom,
 Dend *Walsche* Bisp og Pafve,
 (Som J der schrifver noget om)
 252 Et bud og bref tillafvet,
 At J maa ey til Nunne-Broc
 Jér fremmer-stafn anbyde,
 255 O hør, hvor *Rubbert* der ad loe,
 Hvad er [her] nu j gryde?
 Schal Pafvens *indulgentæ*-Bref
 258 Forsvare Nunne-schandtzer,
 Hand er jo død som brefvet schref,
 Sit seyl ey meere sandtzer,

- 261 J gaar foer af hanss Hellighed,
Jeg veed ey hvort, til gilde,
J dag tør Hendiss kierlighed,
- 264 Frue *Nunne* schalchen kilde,
At Hun gir schylden paa, een Muuss
Hår Pafve-Brefvet gnafvat,
- 267 Saa det kun tien til kremmer-huus,
Hun og et strax [tillavet].
- 112 *Der i at giemme Muncke-Fandtz,*
- 270 Det gjør den Fiine Nunne,
Een fattig karl den [Kandz] og krantz,
Forschyder ingenlunne,
- 273 Hvad gielder, om J bedr' der om
J hendiss bref maa læsse,
Forklare hende Pafvens dom,
- 276 Da Pafven faar een Næsse,
Saa lang, som lengste Svøbe-schafft,
Faar J det *revideret*,
- 279 Da mister Brefvet vel siin krafft,
Og blifver slet *Casseret*,
Hun fatter da j sinde saa:
- 282 Een Wen hår [hid] indschibet,
Een Bref-lap hañ ey kyse maa,
Hand jo det smør faar kuibet,
- 285 Som Pafven uden [Kierne]-staf,
Vild' gjør til piæss og pladder,
Der aldrig meer skuld' blefvet af,
- 288 End Fattig *Cluster*-[piadder],
Lad Pafven stryge sig om Mund
Og snakke for siin Esche,
- 291 De blomster udj Frier-lund
De er dog iche beesche,
Er Pafven død, da hanss *arrest*,
- 294 Hår og gid op siin sande,

- Hvo schal da være *Nunnen* nest,
 Og Brude-Blusset brande
 113 297 *Den Guld har flettet i sit Haar,*
 Hvis knebelbart er gule,
 Hand frygter ey for Brudenss laar,
 300 For Bryllup ey vil Schule,
 Til Lycke, Broder *Gilibert,*
 Til Lycke med det Gilde,
 303 Der schal vel ingen Laalandss Ert,
 Saa rende om og Trilde,
 Som J da udj fulde traf,
 306 Wil hvissme hoppe, rippe,
 At Reysen kand gaa lystig af,
 J ej schal ride glippe,
 309 Saa blir self paa jêr *Nusse-Borg,*
 Een *residentse-Pafve,*
 Forlindrer der med ald jer Sorg,
 312 Og faar jêr Sag j lafve,
 Saa kand J self gifv' *indulgentz,*
 Self trycke Sejlet under,
 315 Saa hâr jêr hellig *reverentz,*
 Vel bitter gode Stunder,
 At lâ jêr pilcke mellem taa,
 318 Paa foden at lâ kysse,
 Jêr kilden knockel at lâ klaa,
 J Søfn jêr lade dysse,
 321 Saa kand J tit Jerusalem,
 Som Pafven paa siin Muule,
 Henride, og et *requiem,*
 324 Hvor ved J ej tør schuule,
 [Opklîng'] j [Messen] oor fra oor,
 Menss *Nunnen* paa høy *Festen,*
 114 327 *Târ Noden ret i Paters Chor,*
 Og qvinckelerer Lesten

- 330 Saa kand J bede stryge Sejl,
 Jêr egen *Abbedisse*,
 At kaasen ey schal slaa jêr fejl,
 Som fattig *Gubernisse*,
- 333 Saa kand J bede, at hun lit,
 Paa skiødet ind vil fire,
 Paa det J icke alt for vit,
 Schal ligge ofver styre,
- 336 Jêr gamle Wenner J da maa,
 Til *Cardinaler* giørte,
- 339 J kand hâ dem at raabe paa,
 De kand jêr ligg' j øre,
 Med gode Raad, om Brudenss vær,
 Blæss alt for sterch paa beylen,
- 342 J dog kand staa Jêr j den fær,
 Paa dybet ey kuld-seyle,
- 345 Om I, maa sçhee, ey Sœ-sterch er,
 Wed bølger torde vemmiss,
 J torde krympe Ederss tæer,
 Gad ey med graa ulf kiemmiss,
- 348 Jêr kunde et *Comfortativ*,
 Wed Venne-hielp da schienckiss,
- 351 Saa fich J Moed [og lyst i] liv,
 Med Gammel [Hors] at [benckes],
 Nu noch til Giensvar denne gang,
- 354 Kadtz ind, Miin Giech i Sechen,
 For dig nu settiss dør og stang,
 Til *Kingo* dig opvecher,
- 115 357 *Far vel Hr. Kingo, og far vel*,
 J helsis fra kong Lavring,
 Hand giør Jer gierne ret og schiel,
- 360 Og gir jêr Smør paa kavring,
 Hand kommer vel eengang til oorss,
 Med Jêr j Giecke-Scholen,

363 Hand staar jér vel et glass til Roorss,
Og holder kat j Solen.

Corollaria.

I.

Den gamle Rom sich fordam has
366 Paa stridige *Carthago*,
Den springske Hval, tør faa sit pass,
Af scherpede *harpago*,
369 Spænd paa, om der er lif og krafft,
J hvilt: *Carthago*,
Ej gir een Landgildss Mølle tafft,
372 For tønde-sech *farrago*.

2.

To heel ulige Folck til strid
Er Svidtzer ogsaa Svaber,
116 375 At spidtzte Seyer hiine gid,
Men disse gierne taber,
Hr. *Papa*, blæser frisch allarm,
378 Lår Svidtzer-Fancen fluc,
J faar vel heftut jér heede harm,
Paa Svabe-Ringel-Due.

3.

Een Engel huggen ud i steen,
Paa Pafvens Slot mand schuer,
Sit sverd at giemme er hand scen,
384 Hand staar kun saa og truer,
J været peeget tid paa tid,
Saa løst [ad] Balgen sticher,
387 Hanss dofven ærne dog ej gid,
Ført stødet ud til priche.

- 4.
- 390 *Var Pafven self saa Engel-spag,
Hand Michel motte hede,
O nej! hand lafver vel sin Sag,
At hand faar knif j shecke,*
- 393 *Men hvo sig setter op imod,
[Ham] gaber under øye,
Var det end Old-frue Edel-god,*
- 396 *Hun faar vist holde Tøye.*
- 117 *Cum Gratia et Privilegio Pontificis Maximi autentico Petri sigillum affixerunt Legati a latere, et Papali sanctiati a secretis. Romæ Calend: April: sub annulo Piscatoris.*
- 397 *Horse-Mager,
Aale-Krager*
- 398 *Skerper kloe og hvedser Neb,*
- 399 *Fluer, truer,
sammenkuer,*
- 400 *Flynder-flab, og Torsche-bleb*
- 401 *[Brumle biærne],
[rude ørne],*
- 402 *kyser dyret ind i Busch,*
- 403 *Sange-Gøge,
Spurre-Høge,*
- 404 *Går ad Fuglen Raab og Rusch*
- 405 *[Rangle]-Blærer,
Vange-schiærer,*
- 406 *kyser deggen op i krog,*
- 407 *Blancke fiile,
spidtze Syle,*
- 408 *Obner tette Spende-bog*

- 409 Rumle-Potter,
vilde Schotter,
410 Spiller op til Springe-dantz,
411 Soele-Schiffven,
Bencke-vifven,
412 Træd j Leegeen med diin Svandtz
413 Fiute-priisen,
Sylte-Griisen,
414 Spagger, lad diin Vamse klaa,
415 Snurre-fluen,
kroppe-Duen,
416 Tag dig an et dvale-straa,
118 417 *Finger-balle,*
[Lære]-Melle
418 Lad dog tolde af diin Sech,
419 [Huuse-korsset,
Knuble-horsset],
420 Lad dog ryste j diin hech,
421 Gryn af hirse,
Oste-perse,
422 Gif dog bort diin Oste-Muuss,
423 Tinte-Tungen,
Rencke-pungen,
424 Lad dog til dit kierling-kruuss,
425 Stiime-kocken,
priime-klocken,
426 knefvel pinche dig til [bed],
427 Pundtlærss-huden,
Scholde-Luden,
428 Vær dog ey saa haard og heed,
429 Erdtze-Miine,
Guld j Skriine,
430 Lad dig grafve under op,
431 Lad dig raade,

-
- lad dig traade,
432 Lad dig gå et [duns] og dop,
433 Lad dig stoppe,
lad dig proppe,
434 kylling frie kalckunsche-Høns,
435 Lad dig nøyiss,
lad dig bøvis,
436 Lad dig gå et duus og døns,
437 Lad dig kysse,
lad dig grysse,
438 Lad dig gjøre Munden feed
Lad dig klippe,
lad dig strippe,
440 [Hav]-graa-ysset kuldet Geed.